

واشنگطون

بواسطه جناب میرزا احمد

مسیس پوکاهانتاس

ای امة الله شکر کن خدا را در میان آن قوم اوّل مؤمنی و بنشر نفعات پرداختی و بهدایت دیگران برخاستی از فضل و عنایت جمال ابهی امیدوارم که رویت روشن و خویت دلپسند و بویت معطر گردد بدیده بینا و بگوش شنوا و بزبان گویا و بدل مملو از بشارت کبری و بجان مستبشر بنفعات الله گردی و در میان آن قوم بتربیت نفوس پردازی و ممتلی از نور گردی مردمک دیده هرچند لون سیاه دارد ولی معدن نور است تو نیز چنان شوی خوی باید نورانی باشد نه روی باری پس در نهایت ایقان و اطمینان ربّ اجعلنی نوراً باهراً و سراجاً وهاجاً و نجماً بازغاً حتّی انور القلوب بضیاء ساطع من ملکوتک الابهی بفرما احبّاً و سایر اماء الرحمان را از قبل من نهایت محبت و مهربانی بیان کن و علیک البهاء الابهی

این سند از کتابخانه دیجیتال دانیل دانه شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ نوامبر ۲۰۲۲، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر